

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 70.063 van 8 december 1997
in de zaak A. 49.942/IX-594.**

In zake : Gwen BELLENGÉ,
die woonplaats kiest bij
Advocaat K. MAENHOUT,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Justitiestraat 26

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Landsverdediging,
die woonplaats kiest bij
Advocaat F. VERTONGEN,
kantoor houdende te DENDERMONDE,
De Dammenlaan 184.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat op 15 januari
1993 namens Gwen BELLENGÉ werd ingediend door zijn
raadsman K. MAENHOUT, advocaat te Antwerpen, om de
vernietiging te vorderen van :

"de beslissing van de Minister van Landsverdediging
sine dato, door de directie van het Hulp- en Infor-
matiebureau voor Gezinnen van Militairen per brief
van 16 november 1992 meegedeeld aan verzoeker op
19 november 1992, en waarbij verzoeker de toekenning
van de sociale vergoeding wordt geweigerd";

Gezien de regelmatig gewisselde memories van
antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
R. AERTGEERTS;

Gelet op de beschikking van 3 september 1996
die de neerlegging ter griffie van het verslag en van
het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 31 oktober 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 1 december 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. MAENHOUT, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat F. VERTONGEN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 6 juli 1992 ondertekent verzoeker een "aanvraag tot verkrijgen van de sociale vergoeding". In deze aanvraag verklaart hij op hetzelfde adres te wonen sinds 21 januari 1991 en huurder te zijn. De huishuur bedraagt 6.000 frank per maand. Als beroep van vader en moeder vermeldt hij respectievelijk "bediende" en "huisvrouw-weduwe". Met betrekking tot de vraag of hij persoonlijke inkomsten heeft antwoordt verzoeker ontkenkend. Hij meent niet in de voorwaarden te zijn om te genieten van een militievergoeding en vermeldt als reden

"sporadisch kontakt met vader en/of moeder". Op de vraag of zijn ouders hem financieel steunen antwoordt hij negatief.

In een op 6 juli 1992 aangetekend verzonden brief verklaart verzoeker dat hij geen recht heeft op een militievergoeding aangezien hij "sporadisch nog kontakt (heeft) met (zijn) vader en/of moeder" en dat hij het inkomen van zijn vader en moeder niet kent. Met betrekking tot het inkomen van zijn moeder deelt hij mee dat zij recht heeft op een weduwepensioen. Hij stelt dat hij voor zijn inkomsten volledig op zichzelf is aangewezen en van niemand anders enige financiële steun krijgt.

1.2. Bij schrijven van 14 juli 1992 vraagt het Hulp- en Informatiebureau voor gezinnen van militairen - sociale dienst van het leger en van de rijks-wacht - aan verzoeker een uittreksel met vermelding van de samenstelling van het gezin en een fiscaal attest van het inkomen van vader en moeder. Met betrekking tot de fiscale attesten wordt er aan toegevoegd dat indien verzoeker deze attesten niet kan bekomen, het Hulp- en Informatiebureau het nodige zal doen.

1.3. Bij brief van 28 juli 1992 zendt verzoeker het gevraagde uittreksel met vermelding van de samenstelling van het gezin. Hij meldt tevens dat hij het fiscaal attest met betrekking tot het inkomen van zijn vader en moeder niet kan bezorgen aangezien hij slechts sporadisch contact heeft met hen.

1.4. Op 6 augustus 1992 vraagt het Hulp- en Informatiebureau voor gezinnen en militairen aan de bevoegde diensten een inkomstengetuigschrift met betrekking tot het aanslagjaar 1991, inkomsten 1990, van de vader van verzoeker. Dit attest wordt toegezonden op 13 augustus 1992.

Op 18 augustus 1992 wordt een gelijkaardig getuigschrift toegezonden met betrekking tot de inkomsten van de moeder van verzoeker.

1.5. Met een nota van 21 september 1992 zendt het Hulp- en Informatiebureau voor gezinnen van militairen een ongunstig advies aan de Minister van Landsverdediging met betrekking tot de aanvraag tot toekenning van een sociale vergoeding. Als reden voor het ongunstig advies wordt vermeld : "Kan beroep doen op financiële hulp van de familie".

Op 27 oktober 1992 beslist de Minister van Landsverdediging de aanvraag tot toekenning van de sociale vergoeding te weigeren.

1.6. Bij schrijven van 16 november 1992 deelt luitenant-kolonel SBH CHALET, leidend ambtenaar van het Hulp- en Informatiebureau voor gezinnen van militairen, aan verzoeker mee dat "als gevolg van het onderzoek uitgevoerd door de diensten van het HIB de Minister van Landsverdediging van oordeel is dat (hij) niet beantwoordt aan de voorwaarden vermeld in Ref. Bijgevolg wordt hem de sociale vergoeding niet toegekend". Als motivering van de weigering vermeldt hij : "Kan beroep doen op financiële steun van zijn familie".

Op 19 november 1992 ondertekent verzoeker deze brief voor kennisneming.

1.7. Op 15 januari 1993 dient verzoeker zijn verzoekschrift tot nietigverklaring in;

2. Over de bevoegdheid van de Raad van State.

2.1. Overwegende dat artikel 34 van de wet van 22 december 1989 betreffende het statuut van de dienstplichtigen luidt als volgt :

"De alleenstaande dienstplichtige die geen militievergoedingen ontvangt, heeft recht op een sociale vergoeding die gelijk is aan het verschil tussen het bedrag van het bestaansminimum enerzijds en het bedrag van de soldij, de vergoedingen en andere voordelen in natura die hij ontvangt anderzijds.

Deze sociale vergoeding wordt toegekend onder de voorwaarden en op de wijze door de Koning bepaald";

dat in uitvoering van voormeld artikel 34 het koninklijk besluit van 5 februari 1991 betreffende de toekenning van een sociale vergoeding aan sommige dienstplichtigen genomen werd; dat artikel 1, eerste lid, van dit besluit luidt :

"De dienstplichtigen die hun werkelijke diensttermijn vervullen, en die voldoen aan de voorwaarden bepaald in hoofdstuk II, kunnen aanspraak maken op de vergoeding zoals vastgesteld in artikel 2";

dat artikel 2 van dit besluit op nauwkeurige wijze het bedrag van de sociale vergoeding bepaalt; dat de voorwaarden tot toekenning van de vergoeding bepaald zijn in de artikelen 4 tot en met 7 van het koninklijk besluit; dat artikel 4 van het besluit luidt :

"Om van de in artikel 1 bedoelde sociale vergoeding te genieten moet de dienstplichtige :

- 1° de in artikel 5 bepaalde voorwaarden vervullen;
- 2° geen militievergoedingen ontvangen overeenkomstig de bepalingen van artikel 6;
- 3° effectief een soldij genieten overeenkomstig de bepalingen van artikel 7";

dat artikel 5 luidt als volgt :

"§ 1. De dienstplichtige kan slechts van de sociale vergoeding genieten na de vaststelling door het Hulp- en Informatiebureau voor gezinnen van militairen dat hij alleenstaand is.

§ 2. Voor de toepassing van dit besluit dient onder alleenstaand verstaan : op het ogenblik van de

aanvraag alleen een afzonderlijke verblijfplaats betrekken sedert een jaar, niet over beroeps-, roerende en onroerende inkomsten beschikken die minstens equivalent zijn aan het bestaansminimum en geen beroep kunnen doen op financiële hulp van de familie.

De termijn van een jaar bedoeld in het vorige lid geldt niet in de uitzonderlijke omstandigheden waarover het Hulp- en Informatiebureau voor gezinnen van militairen oordeelt";

dat artikel 13, eerste lid, van het koninklijk besluit bepaalt :

"De beslissing tot het al dan niet toekennen van de sociale vergoeding voor zover de voorwaarden al dan niet vervuld zijn wordt genomen door de Minister van Landsverdediging op voorstel van het Hulp- en Informatiebureau voor gezinnen van militairen die de nodige onderzoeken en vaststellingen verricht";

2.2. Overwegende dat de artikelen 4 en volgende van het koninklijk besluit van 5 februari 1991 geen discretionaire bevoegdheid inhouden; dat het begrip "alleenstaand" nauwkeurig bepaald is in artikel 5, § 2; dat "Alleen een afzonderlijke verblijfplaats betrekken sedert een jaar" (de eerste voorwaarde) geen mogelijkheid tot discretionair oordelen bevat; dat "Niet over beroeps-, roerende en onroerende inkomsten beschikken die minstens equivalent zijn aan het bestaansminimum" (de tweede voorwaarde) evenmin voorwerp kunnen zijn van appreciatie; dat "Geen beroep kunnen doen op financiële hulp van de familie" (de derde voorwaarde) ook geen ruimte biedt voor de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid; dat de verwerende partij terecht meent dat het gaat om een "recht" op een sociale vergoeding voor dienstplichtigen; dat dit, onder meer, kan worden afgeleid uit de algemene order J/799 van 19 april 1991 (Onderwerp : Recht op een sociale vergoeding voor dienstplichtigen) (blz. 1, nr. 2) waarin uitdrukkelijk wordt gesteld dat de dienstplichtige ter zake een "recht" kan laten gelden; dat in datzelfde order wordt vastgesteld dat het Hulp- en Informatiebureau voor

gezinnen "vaststelt" of de genoemde voorwaarden al dan niet vervuld zijn, waarna de Minister van Landsverdediging beslist (blz. 2, nr. 5); dat deze beslissing geen rechtscheppende, doch een declaratieve beslissing is; dat, gelet op de bevoegdheidsverlenende regels vervat in de artikelen 144 en 145 van de Grondwet, de Raad van State ten dezen onbevoegd is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op acht december 1900 zevenennegentig, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. BAETEMAN,	eerste voorzitter van
		de Raad van State,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	J. SMETS,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

G. BAETEMAN.